

Sněhovou chumelenicí pronikal jen jakýsi nápadně vysoký tón. Byl to hvizd, který byl až nepřijemný.

„Co je to?“ zeptala se tiše Biggi.

Luk pokrčil rameny, ačkoliv už tenhle tón kdysi slyšel. Horečně přemýšlel, kdy a kde. Je jím snad možné spustit lavinu? Nebo se taková píšťalka používá, aby z jejích zvuků člověk zešlel? Nebo snad tohle pískání slyšel na psím cvičáku?

Netvor

„Možná poslali bernardýny, aby nás našli,“ napadlo Biggi. „Používají se přece v horách na hledání lidí!“

Luk zavrtěl hlavou. Vždyť nikdo nevěděl, že se dostali do sněhové bouře. Nebo ano?

Vysoký hvizd chvílemi slábl a přerušoval se, ale úplně neutichl.

„Možná je nablízku někdo, kdo si jen tak hvízdá. Nějaký člověk, který nám může pomoci!“ zadoufal Luk. Odkášlal si a pak zakřičel, jak nejhlasitěji dovedl: „Haló! Je tu někdo?“

Oba Tygři napjatě čekali na odpověď, té se ovšem nedočkali.

Místo toho uslyšeli kroky. Pomalé, těžké kroky, které se s křupáním bořily do sněhu. „Haló?“ chtěl zavolat ještě jednou Luk. Vyrázil však ze sebe jen zachrčení.

Náhle vše ztichlo. Kolem nich se rozhostilo naprosté ticho.

Pak se znovu ozvaly kroky. A blížily se. Přímo k Biggi a Lukovi. Tygři se k sobě vyděšeně